

विनायकास्ततः पञ्च विम्बानां ततो ब्रजेत् ।
नतो मौनं विद्वन्वाच मन्त्रमेनसुरीरयेत् ॥
अन्तर्गृह्य याचयेत् यथावद्व्यम्बया कृता ।
न्यूनातिरिक्तया श्रुतः प्रीयतामनया विभुः ॥
इति मन्त्रं समुच्चार्य चण्डं वै सुक्तिमङ्गपे ।
विश्रान्त्य यायाङ्गवनं निष्पापः पुण्यवान्नरः ॥*॥
संप्राप्य वासरं विष्णोर्विष्णुतीर्थेषु सर्वतः ।
कार्त्तया यात्रा प्रयत्नेन महापुण्यसम्प्लव्ये ॥
नवम्यां पञ्चदश्यां च कुलसम्भं समर्चयेत् ।
दुःखद्वन्द्वपिशाचले न भवेदस्य पूजनात् ॥
श्रुत्वा पूर्वमिमां यात्राः कर्त्तव्यास्तोत्रैर्वाचिभिः ।
पञ्चस्यपि विशेषेण कार्त्तया यात्रा च सर्वतः ॥
न वन्धं दिवसं कुर्यात् विना यात्रां क्षपितुं कृती ।
यात्रादयं प्रयत्नेन कर्त्तव्यं प्रतिवासरम् ।
आदौ सर्गतरङ्गिण्यास्ततो विश्वेशितुर्भुवम् ॥
यस्य वन्धं दिनं जातं काश्यां निवसतः सतः ।
निराशाः पितरस्तस्य तस्मिन्नेन दिनेऽभवन् ॥
स दृष्टः कालसर्पेण स दृष्टो मृत्युना स्मृतम् ।
स सुदृष्टस्तत्र दिवसे विश्वेशो यत्र नेचितः ॥
सर्वतोर्षेषु सज्जो स सर्वयात्रां यधात् स च ।
मणिकल्याणं यः ज्ञातो यो विश्वेशं निरेक्षत ॥
सत्वं सत्वं पुनः सत्वं सत्वं सत्वं पुनः पुनः ।
दृष्टो विश्वेश्वरो निबन्धं ज्ञातया मणिकर्त्तिका ॥
यास उवाच ।

कृतं स्वान्दमिमं श्रुत्वा काशीमाहात्म्यमुत्तमम् ।
नरो न निरयं याति कृत्वाप्यघसहस्रकम् ॥”

इति काशीखण्डे १०० अध्यायः ॥

वाराणसेयः, त्रि, (वाराणसी + “नद्यादिभ्यो
टक् ।” ४।२।६७। इति टक् ।) वाराणसीजातः ।
वाराणसी शब्दात् ख्यप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥
वारासनं, स्त्री, (वारां आसनम् ।) जलाधारः ।
तत्पर्यायः । वाःसदनम् २ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

वाराहः, पुं, महापिच्छीनकट्टः । इति राज-
निर्घण्टः ॥ वराह एव (वराह + स्वार्थे अण् ।)
वाराहः । (कल्पभेदः । यथा, भागवते । ३ ।
११ । ३७ ।

“अयम् कथितः कल्यो द्वितीयस्यापि भारतः ।
वाराह इति विख्यातो यत्रासीत् शूकरो
हरिः ॥”

वराहस्येदमिति । वराह + तस्येदमित्यण् ।)
तत्पर्यायनि, त्रि (यथा, महाभारते । २।४।२१ ।
“वाज्येन पायसेनैव मधुना मिश्रितेन च ।
भस्मेर्धूलैः पल्लवैश्च मांसैर्वाराहहारिणैः ॥”
स्त्री, तीर्थभेदः । यथा, महाभारते । ३।२३।१८ ।
“नतो गच्छेत् धर्मज्ञः । वाराहं तीर्थं सुतमम् ।
विष्णुर्वाराहरूपेण पूर्वं यत्र स्थितोऽभवत् ॥”
पुराणविशेषः । यथा, देवीभागवते । १।३।८ ।
“चतुर्विंशतिसाहस्रं वाराहं परमाद्भुतम् ॥”

वाराहकर्ण, स्त्री, (वाराहकर्ण इव पञ्चमख्यस्याः ।
वाराहकर्ण + अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।)
अन्धगन्ध्या । इति राजनिर्घण्टः ॥

वाराहपत्रो, स्त्री, (वाराहस्तत्कर्ण इव पञ्च-
मख्यस्याः । अच् । गौरादित्वात् ङीष् ।)
अन्धगन्ध्या । इति राजनिर्घण्टः ॥
वाराहाङ्गी, स्त्री, (वाराहमिवाङ्गमस्याः । ङीष् ।)
दन्तीवृक्षः । इति भावप्रकाशः ॥

वाराही, स्त्री, (वाराह + ङीष् ।) ब्रह्माण्या-
दाष्टमाष्टकान्तर्गतमाष्टकाविशेषः । ५।२।—
“वराहरूपधारी च वराहोपम उच्यते ।
वाराहजननी चाथ वाराही वरवाहना ॥”
इति देवीपुराणे देवीनिरुक्ताध्यायः ४५ ॥
योगिनीविशेषः । यथा,—
“दुर्गा चण्डेश्वरी चण्डी वाराही कार्तिकी
तथा ।

हरसिद्धा तथा काली इन्द्राणी वैष्णवी तथा ॥
भद्रकाली विशालाक्षी भैरवी कामरूपिणी ।
एताः सर्व्वाश्च योगिन्यो भृङ्गारैः स्नापयन्तु ते ॥”
तीर्थविशेषः । यथा,—

“वाराही यमुना गङ्गा करतोया सरस्वती ।
कावेरी चन्द्रभागा च सिन्धुभैरवसागराः ।
पञ्चस्नानविधानाय सान्निध्यमिह कल्पय ॥”
इति दृष्टान्दिकेश्वरपुराणोक्तदुर्गापूजापद्धतिः ॥
वराहदेवस्य शक्तिः । यथा,—

“यत्र वाराहमतुलं रूपं या विभक्तो हरेः ।
शक्तिः साप्याययौ तत्र वाराही विभक्ती
तनुम् ॥”
इति चण्डी ॥

अपि च ।

“वाराहरूपिणीं देवीं दंष्ट्रोद्धतवसुन्धराम् ।
शुभदां सुप्रभां शुभां वाराहीं तां नमाम्यहम् ॥”
इति दृष्टान्दिकेश्वरपुराणोक्तदुर्गापूजापद्धतिः ॥
वराहक्रान्ता । चामाजु इति ख्यातः । तत्-
पर्यायः । विष्णुक्सेनप्रिया २ दृष्टिः ३ वदरा
४ । इत्यमरः । दृष्टिः ५ । इति भरतः ॥ शूकरो
६ क्रोडकथा ७ विष्णुक्सेनकान्ता = वराही ८
कौमारी १० त्रिनेत्रा ११ ब्रह्मपुत्री १२ क्रोडि
१३ कन्या १४ दृष्टिका १५ माधवेष्टा १६
शूकरकन्दः १७ क्रोडः १८ वनवासी १९ कुष्ठ-
नाशनः २० बल्यः २१ अन्धतः २२ महावीर्यः
२३ महौषधम् २४ शम्बरकन्दः २५ वराह-
कन्दः २६ वीरः २७ नाडीकन्दः २८ सुक्तकन्दः
२९ दृष्टिदः ३० आधिहन्ता ३१ अख्य गुणाः ।
तित्तलम् । कटुलम् । विषपित्तकफकुष्ठप्रमेह-
क्रिमिनाशिलम् । रुच्यलम् । बल्यलम् । रसा-
यणलम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अन्धच ।
“वाराहीकन्द एवाग्नौ चर्मकाराणुको मतः ।
अनूपं स भवेद्देशे वाराह इव लोमवान् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

श्रीभाष्यो । इति राजनिर्घण्टः ॥ मेदिनीमते
पवर्गीयवकारादिरयं शब्दः ॥

वारि, स्त्री, (वारयति लघामिति । वृ + णिच् +
“वसिष्ठपियजिराजिब्रजसदिहजिवाशिवादिवा-
दिभ्य इङ् ।” उणा० ४ । १२४ । इति इङ् ।)

जलम् । इत्यमरः । १ । १० । ३ ॥ (यथा,
मनौ । ४ । ६३ ।

“न कुर्वन्ति वृथा चेष्टां न वार्यञ्जलिना पिवेत् ।
नीलङ्गं भवेत् भक्ष्यान्न जातु स्यात् कुट्टली ॥”
द्विविधेषु तस्य निषेधविधौ यथा,—

“ईशाने चापि पूर्वमिङ् । पश्चिमे च तथो-
त्तरे ।

शिविरस्य जलं भद्रमन्यत्राशुभमेव च ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे १० अध्यायः ॥
जलक्रीडायां वर्णनीयानि यथा,—

“जलक्रीडौ सरःसोभचक्रहंसापसर्पणम् ।
पद्मस्नानिपयोविन्दुव्याग्रा भूषणच्युतिः ॥”

इति कविकल्पलतायाम् १ स्तवके ३ कुसुमम् ॥
ह्रीवैरम् । इति हेमचन्द्रः ॥

वारिः, स्त्री, (वारयतीति । वारि + इङ् ।)
वाक् । सरस्वती । गजवन्धनी । हस्तिवन्धन-
भूमिः । (यथा, रघौ । ५ । ४५ ।

“संहारविघ्नेपलघुक्रियेण
हस्तेन तीराभिमुखः सशब्दम् ।

बभौ स भिन्दन् दृष्टतन्तरङ्गान्
वायुर्गलाभङ्ग इव प्रवृत्तः ॥”

वन्दिः । कएदौति भाषा । इति मेदिनीकार-
हेमचन्द्रौ ॥ (वरणीये, त्रि । यथा, वाजसनेय-
संहितायाम् । २१ । ६१ ।

“बहुभ्य आ सङ्गतेभ्य एष मे देवेभ्य वसु वाय्या-
यस्यते ।”

“एषोऽग्निर्ममज्ञं देवेषु वारि वरीतुं वोम्यं
वारि वरणीयं वसु धनमायस्यते ।” इति तन्नाथ्य
महोदधरः ॥

वारिकण्टका, पुं, (वारिणः कण्टक इव ।) शृङ्गा-
टकः । इति जटाधरः त्रिकाण्डशेषः ॥

वारिकर्णिका, स्त्री, (वारिष्क कर्णा इव पञ्चा-
ख्यस्याः । गौरादित्वात् ङीष् । स्वार्थे कन् ।
टाप् पूर्वसङ्ख्य ।) खन्धली । इति शब्द-
रत्नावली ॥ पाना इति भाषा ॥

वारिकर्पूरः, पुं, (वारिष्क कर्पूर इव ।) दक्षिण-
मतस्यः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वारिकुलः, पुं, (वारिष्क कुल इव वक्रत्वात् ।)
शृङ्गाटकः । इति शब्दरत्नावली ॥

वारिकुलकः, पुं, (वारिकुल + स्वार्थे कन् ।)
शृङ्गाटकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वारिक्रिमिः, पुं, (वारिणः क्रिमिः ।) जलौकाः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वारिचलरः, पुं, (वारिणि चलर इव ।)
कुम्भिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

वारिचरः, पुं, (वारिष्क चरतीति । चर + टः ।)
मत्स्यः । इति धनञ्जयः ॥ (यथा, भागवते ।
६ । ६ । २३ ।

“यस्योऽश्वदङ्गं जगतीं स्वनावं
मनुर्वेषावध ततार दुर्गम् ।
स एव नस्मादभ्यादुर्दुरन्तात्
चात्ताश्रितान् वारिचरोऽपि नूनम् ॥”